

El congrés dels despropòsits

Amb el pretext d'abordar els "desafiaments i les oportunitats de l'economia valenciana", la Generalitat va celebrar, entre el 25 i el 27 de setembre, un congrés d'experts. La trobada, que va costar 129.000 euros, esdevingué un acte de consum intern del PP, amb una escassíssima participació de públic i una absència total de debat.

A la Institució Firal Alacantina, recinte on es va celebrar el IV Congrés d'Economia Valenciana, tots anaven vestits, però polser aquest fet era l'únic element discordant amb la història d'"El vestit nou de l'emperador". Contava Hans Christian Andersen en aquest relat de 1837 la història d'un ric emperador molt preocupat pel seu aspecte. Un dia, uns engalipadors li van prometre que li teixirien un vestit molt especial: la peça esdevenia invisible als ulls dels estúpids. Els sastres ensibornadors van començar a anar per feina, teixint en l'aire una suposada peça. Treballaren de sol a sol fins que arribà el dia de l'estrena, en què l'emperador havia d'eixir al carrer damunt el seu cavall perquè tothom contemplara la bellesa del seu nou vestit. Però en entrar a la sala on hi havia els sastres, l'emperador quasi caigué de cul quan s'adona que no era capaç de veure la peça de roba. "Açò és terrible! Dec ser un ruc?" Els col·laboradors del dignatari no estaven pas menys sorpresos: ningú no veia res, però ningú no ho volia admetre. "És magnífic, majestat!" "Us va com l'anell al dit!", exclamaven tots. Així doncs, l'emperador es vestí, mentre tot el poble l'esperava al carrer, per admirar aquella peça tan especial de què tothom parlava. I en eixir a l'exterior, la gent que aguaitava impacient veié que l'emperador anava nu, però tots callaven i deien admirats: "Quina cua i quines teles!", "Preciós, preciós!", li deien a l'emperador, complagut. I així continuaren fins que un xiquet cridà: "Però si va nu!" I aleshores tothom començà a riure i el mandatari no va poder fer res més

que admetre que havia estat un hipòcrita envoltat d'aduladors.

La mateixa atmosfera de simulacre es respirava durant el Congrés d'Economia Valenciana, celebrat entre el 25 i el 27 de setembre a Alacant i organitzat per la Generalitat Valenciana. Segons havia explicat el conseller d'Economia, Gerardo Camps, a l'acte de presentació dues setmanes abans, la trobada havia de servir per a "aprofundir les pautes de creixement valencià". "La identificació correcta de les noves situacions i les anàlisis que podrem fer en el marc del IV Congrés permetran de realitzar diagnòstics per afrontar millor els desafiaments i aprofitar les noves oportunitats que, sens dubte, ofereixen la consolidació del nou marc de l'economia global", havia especificat el conseller. Amb aquests objectius tan ambiciosos, i tractant-se d'un esdeveniment organitzat des d'un organisme públic, hom podia esperar una trobada d'experts i tècnics, entre economistes procedents de la

Universitat, els centres d'investigació i entitats privades, empresaris i sindicats. Perquè un congrés que pretenga ésser científic ha de contenir unes aportacions intel·lectuals innovadores i unes conclusions que servesquen de diagnòstic per a preparar línies d'actuació futures. Encara més si la trobada costa 129.000 euros a les arques públiques.

I d'això, poc se'n va veure al Congrés —amb honroses excepcions, tot cal dir-ho—, on les intervencions van anar farcides de cofoisme i autosatisfacció, adobades amb victimisme i crítiques a la derogació del Plan Hidrológico Nacional. El tarannà que havia de prendre la cita era prou clar només fent un cop d'ull als conferenciants convidats. En lloc d'invitar-hi persones conegudes de la conjuntura valenciana, els organitzadors van programar conferències d'economistes guardonats amb el premi Jaume I d'Economia que, tot i prestigiosos (Ramón Tamames, Pedro Swartz...), van passar per alt qualsevol referència a l'economia autòctona. Entre aquesta nòmina de guardonats-conferenciants també hi havia Luis Gámir, diputat del Partit Popular fins l'any 2006.

Un congrés entre amics. Però Gámir no era pas l'únic directament lligat als populars. L'última conferència anà a càrrec de Juan Velarde, durant anys conseller del Tribunal de Comptes a proposta del PP. Alhora, Velarde havia succeït a José Barea, que fou director de l'Oficina de Pressupostos durant el govern d'Aznar i articulista habitual de

Un resultat atípic per a un congrés atípic

El IV Congrés d'Economia va acabar sense presentar cap conclusió. Fou un més dels trets atípics d'una trobada que ja havia tingut lloc el 1984, el 1993 i el 2005 i que té com a precedent la I Conferència Econòmica del País Valencià, impulsada per Ignasi Villalonga i Romà Perpinyà i Grau. Va ser el govern de Lerma que va recuperar aquestes cites i, ja a la segona edició, es va deixar la tria dels ponents a les mans de l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques. Enguany el comitè selector (del qual no formava part la Universitat de València) ha estat encapçalat per Jaime Lamo de Espinosa, que, entre més aportacions, ha proposat que el congrés passe a dir-se "Jaime I".

La Razón. A Barea li va correspondre de parlar del nou finançament autonòmic, en una intervenció plena d'al·lusions encobertes a Catalunya, com ara que "la diferència en els estatuts no pot significar tracte desigual" perquè altrament "es trenca l'equitat interterritorial".

Les paraules de Barea, no obstant això, van ser una cullerada de xarop en comparació a l'oli de ricí subministrat a la conferència "Recursos hídrics: l'aigua, un recurs discutit". En vista que al País Valencià no hi ha persones preparades per a abordar aquesta qüestió, els organitzadors del Congrés van invitar José Luis Gil qui, a banda d'haver estat catedràtic d'universitat, fou conseller de Medi Ambient al govern del PP de Cantàbria. Durant la seua intervenció, va enumerar les deficiències de les dessaladores, alhora que denunciava la "demonització i la criminalització" a què havien estat sotmesos els tècnics que dissenyaren el transvasament de l'Ebre.

Igualment sorprenent va ser la inclusió al programa del Congrés dels responsables d'algunes empreses privades, com ara el delegat de Telefónica al País Valencià o del director general d'estudi d'Iberdrola, que es van limitar a incloure alguna pinzellada referida al País Valencià durant les seues intervencions, més per cortesia cap als assistents que no per exigència dels organitzadors.

Si l'èxit d'un congrés el defineixen les presències, no en són pas menys destacables les absències. I al Congrés d'Economia, d'absències n'hi hagué, com ara la de Juan Roig, president de Mercadona i una de les veus més respectades entre l'empresariat autòcton. Roig havia d'intervenir en qualitat de president de l'Institut de l'Empresa Familiar, d'acord amb el primer esborrany de programació, però fou substituït per Manuel Peláez, delegat d'aquesta institució a Alacant.

Ara, entre totes les absències, la més important fou la de públic. Perquè, tot i que un congrés no siga un esdeveniment per a omplir una plaça de bous, resulta una mica patètic veure com els presidents dels ports de València, Castelló i Alacant, parlen de la situació portuària davant un auditori format per 29 persones (sense descomptar-ne alguns altres conferenciants ni els següents que acompanyen aquestes per-

A dalt, imatge que presentava la sala on es feia el Congrés d'Economia durant la taula rodona dels presidents dels ports de València, Castelló i Alacant. A baix, imatge de la conferència del conseller Gerardo Camps, cedida per la Generalitat.

sonalitats). O que en alguna de les taules de treball sectorial organitzades a la vesprada, com la de biotecnologia, només hi assistiren tres persones. "Cal valorar aquell que hi ha volgut venir, no pas qui no hi ha volgut participar. L'obligació de la Generalitat és organitzar aquests congressos, però la decisió de venir depèn de cadascú", va respondre el conseller Gerardo Camps quan li demanaren si no considerava un fracàs l'escassa participació. De fet, Camps segurament no se n'havia adonat, perquè només la seua intervenció a l'acte de clausura (com també la del president de la Generalitat, el dia de la inauguració) fou capaç de congregar

més d'un centenar de persones al llarg d'un congrés que, diguem-ho tot, va acabar sense conclusions. "Volem prendre nota del que s'ha dit durant aquest congrés per aplicar-ho en aquesta nova legislatura", va dir Camps, mentre algun empresari dissimulava perquè no es notara que arribava tard. "Avui vivim el millor moment de la Comunitat Valenciana i necessitem reflexió i treball dur", va concloure el conseller. I el públic, majoritàriament empresaris pròxims al PP, va aplaudir, sense alçar-se de la cadira. Perquè ja se sap que qui es mou no ix a la foto.

Violeta Tena